

[Hauch.]

nister, som bliver daarlig placeret i saa Henseende. Det, jeg talte om i denne Forbindelse, var ikke Udenrigsministeren, men Udenrigsministeriet (*Udenrigsministeren* [P. Munch]: Det var ogsaa det, jeg sagde!), som er et mere neutralt Ministerium, hvorimod Handelsministeriet jo har sin specielle Opgave i Tilknytning til en enkelt Gren inden for Erhvervslivet, der har saa stor Interesse i Spørgsmaalet om en Beskyttelse.

Hvad den omtalte Erklæring angaar, stod der i den, at Samhandelen er udviklet. Det er den jo nemlig, og det vilde dog være meget paafaldende, om vi ikke vilde være med til at nævne, hvad der faktisk har fundet Sted. Men det forstyrrer jo slet ikke den Kendsgerning, at der ved Siden heraf fra de tyske Herrers Side var en Tilbøjelighed til at imødekomme Landbrugserhvervets Ønsker, og det er det, vi har givet Udtryk for. Jeg tror derfor ikke, at den højtærede Udenrigsminister skal gøre Forsøg paa at rokke ved den Forklaring, jeg paa dette Punkt har givet for et Øjeblik siden, for det er den rigtige.

Den højtærede Udenrigsminister siger saa, at der er jo Valutaattester nok. Ja, der ligger mange Attester, som ikke udnyttes. Men det kan alt sammen ikke nytte noget, det, som det i denne Forbindelse kommer an paa, er, om man fra Administrationens Side imødekommer Ønsket om at købe fra Tyskland, tage hjem med det samme og betale med det samme. (*Ch. Petersen*: Færdigvarer!). Ja, baade Færdigvarer og andre Varer, men naturligvis i første Række Færdigvarer. Den højtærede Udenrigsminister ved jo lige saa godt som jeg — det behøver vi ikke at diskutere —, at der kan paavises Masser af Eksempler paa, at man ikke har imødekommet Ønsker fra Handelens Side om at købe tyske Varer, til Trods for at der paa de samme Varer laa mange ubenyttede Valutaattester.

Endelig skal jeg bemærke, at det ligger helt uden for min Tanke at angribe Mulighederne for en Forstaaelse i Forbindelse med den Aftale, vi har med England, og jeg er meget taknemmelig for, at den højtærede Udenrigsminister netop understregede dette.

I øvrigt sagde den højtærede Udenrigsminister her noget, som jeg i og for sig paaskønner, nemlig at der ogsaa er andre Hensyn at tage. Og hvad er det for Hensyn? (*Ch. Petersen*: Hensynet til de øvrige

Erhverv!). Det ærede Medlem afbryder mig stadig. Ja, naturligvis er det Hensynet til de øvrige Erhverv. Og hvad er det for Erhverv? Er det den Del af Industrien, der møder ude paa Verdensmarkedet? Man har da aldrig nogen Sinde hørt, at man fra Landbrugets Side har lagt sig i Vejen for Fremskaffelsen af de Raastoffer, der er nødvendige for denne Industri. Nej, det er *den beskyttede Hjemmeindustri*, som man ikke er i Stand til at opretholde, dersom man vil skaffe sig disse Salgsmuligheder, og saa er det, jeg siger, at man maa gøre op, hvad der er det for Samfundet rigtigste og økonomisk solideste, at tage en Udvikling af Landbrugsproduktionen eller en Udvikling af den beskyttede Hjemmeindustri.

Vi er her naaet ind til Kærnen i Sagen, og jeg er fuldt tilfreds med Forløbet af denne Forhandling. Den højtærede Udenrigsminister siger altsaa dette meget rigtige — saaledes maa det jo ogsaa hænge sammen, ellers kan man ikke forklare det —, at der er andre Hensyn, som man fra Regeringens Side tager, naar Spørgsmaalet er om Udnyttelse af vore Handelsmuligheder, og disse andre Hensyn er knyttet til den beskyttede Hjemmeindustri. Jeg takker det ærede Medlem, som har afbrudt mig et Par Gange, fordi Afbrydelsen ganske klart godtgør, at jeg har Ret i min Opfattelse, og jeg siger, saa indtrængende jeg kan, til Regeringen: Skulde vi ikke se at udvikle Landbrugsproduktionens Afsætningsmuligheder, selv om det skulde komme til at gaa noget ud over den beskyttede Hjemmeindustri. Jeg tror, det vilde være klogt, ikke alene af Hensyn til Landbrugserhvervet, men af Hensyn til Landets samlede Økonomi.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem mente, at jeg havde taget hans Udtalelse om, at disse Sager skulde flyttes over til Udenrigsministeriet, om jeg saa maa sige personligt til Indtægt som en Tillidserklæring. Det ærede Medlem maa have hørt forkert. Jeg har udtrykkeligt sagt, at jeg glædede mig over den Tillid, det ærede Medlem viste Udenrigsministeriet, og denne Tillid fornægter det ærede Medlem jo heller ikke.

Hvad angaar Forklaringen af den meget omdiskuterede Erklæring fra det blandede Udvalg, tror jeg, at enhver, der vil gennemlæse det ærede Medlems Udtalelser her i Dag, vil se, at der i hans Fremstilling heraf ligger to Forklaringer. Det kan jo være, at de er rigtige begge to, men den ene taget for sig er det i hvert Fald ikke.